

עת"א 17270/01/24 - יוסף בובלי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 17270-01-24 בובלי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר
תיק חיצוני:

לפני העותר נגד המשיב	כבוד השופט מיכאל קרשן	יוסף בובלי (אסיר) שרות בתי הסוהר
-------------------------------	-----------------------	-------------------------------------

בשם העותר: עו"ד פאדי אסעד

בשם המשיב: עו"ד חופית נחמיה

פסק דין

לפני עתירת אסיר נגד החלטת המשיב הנוגעת לחישוב ימי מאסרו.

1. העותר מרצה שני עונשי מאסר בפועל: 4 חודשי מאסר בגין ת"פ 48452-10-21 של בית משפט השלום תל אביב (להלן: **המאסר הראשון**) ו-7 חודשי מאסר בפועל בגין ת"פ 24035-04-23 של בית משפט השלום תל אביב (להלן: **המאסר השני**).

2. ביום 13.9.2023 גזר בית משפט השלום תל אביב על העותר את המאסר הראשון. באותו מועד העותר לא היה נתון במעצר, ובית המשפט קבע בגזר דינו כי מתקופת מאסר זו יש לנכות את "ימי המעצר, ככל שישנם, בהתאם לרישומי שב"ס".

3. ביום 5.11.2023, בעודו מרצה את עונש המאסר הראשון, גזר בית משפט השלום תל אביב על העותר את המאסר השני, והוסיף והורה בגזר דינו בזו הלשון: "בניכוי ימי מעצרו על פי חישוב שב"ס. תשומת לב שב"ס כי הנאשם עצור בתיק זה מיום 6.9.2023 וכי יש לנכות מתקופת מעצרו את מנין הימים דנן ואותו בלבד". חישוב העלה כי מדובר בשבעה ימי מעצר אותם יש לנכות.

4. המשיב חישב את תקופת מאסרו של העותר כך שמיום מתן גזר הדין השני, על העותר לרצות 7 חודשי מאסר, בניכוי ימי המעצר בהליך הראשון ובהליך השני.

5. בחישוב שערך שב"ס נפלה טעות גלויה, שכן הוא מתעלם מהוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), הקובעת לאמור:

(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

הוראת חוק זו קובעת "ברירת מחדל", שלפיה אדם שבעודו מרצה עונש מאסר חזר ונדון למאסר, לא ירצה אלא את תקופת המאסר הארוכה ביותר, כאשר בית המשפט שדן את הנאשם בשנית רשאי לסטות מברירת מחדל זו, ולהורות כי המאסר השני ירצה, כולו או חלקו, במצטבר.

6. בעניינו של העותר כאן לא כלל גזר הדין בהליך השני הוראה המתנה על ברירת המחדל הקבועה בסעיף 45(ב) לחוק העונשין (לכך מסכים המשיב - ראו סעיף 14 לכתב התשובה), אלא רק הוראה הנוגעת לניכוי ימי המעצר, ועל כן על העותר לרצות עונש מאסר אחד בן 7 חודשים **בסך הכול** (בניכוי ימי המעצר כפי שהורו בתי המשפט בשני ההליכים), ולא כפי שחישב שב"ס, עונש מאסר בן 7 חודשים **ממועד מתן גזר הדין בהליך השני**, מועד בו כבר ריצה העותר חלק מן המאסר הראשון.

7. הוראת החישוב שערך שב"ס נתנה בחוסר סמכות ואני מורה על בטלותה. שב"ס יערוך ללא דיחוי חישוב של תקופת המאסר, בהתאם לאמור בפסק דין זה. תשומת לב שב"ס לטענת העותר כי חישוב זה אמור להוביל לכך שהעותר אמור היה להשתחרר ממשמורת שב"ס זה מכבר.

8. בשולי פסק הדין אציין כי אִפשרתי לשב"ס לשנות מעמדתו בעקבות הערותי בדיון עד היום בשעה 15:00, אך הודעה כאמור לא הוגשה במועד.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.